Lieta Nr. C33412817
Lietas arhīva Nr.C-4128-17/20

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā 2017.gada 8.jūnijā

Rīgas rajona tiesas tiesnese A.Ilstere rakstveida procesā izskatīja civillietu AS „NORVIK BANKA" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 13.martā tiesā saņemts AS „NORVIK BANKA" (turpmāk – prasītāja) pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda piedziņu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717.pantu, 1720.panta 2.punktu, 1753., 1756., 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1762.panta 1.punktu, 1764.pantu, 1765.panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943.pantu un 1946.panta pirmo daļu, lūgts:

1) piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības – atļautā kredīta parādu 1351,73 *euro*, neatļautā kredīta parādu 80,10 *euro*, līgumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam 190,60 *euro* un līgumsodu 143,18 *euro* par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam, kopā 1765,61 *euro*;

2) piedzīt visus tiesāšanās izdevumus, tai skaitā, samaksāto valsts nodevu 264,84 *euro* un un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*;

3) noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Parādsaistību summu ieskaitīt AS „NORVIK BANKA", Reģ. Nr.40003072918 kontā Nr.LV03LATB0000VIVAKARTE, SWIFT kods LATB LV22, saistības pēc līguma Nr.VK10035065.

Prasībā norādīts, ka 2008.gada 23.maijā starp pusēm noslēgts līgums Nr. VK10035065 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – Līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirts atļautais kredīts 996,01 *euro* (Ls 700) apmērā (2008.gada 16.jūlijā kredīta limita summa palielināta līdz 1351,73 *euro* (Ls 950)) ar ikmēneša procentu likmi 1,79%.

Prasītāja norāda, ka atbilstoši līguma 1.12.punktam, kredīts ir aizdevums, kuru prasītāja piešķir atbildētājam, un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atļautais kredīts ir kredīts prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītāja noteikto limitu.

Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājam katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi. Ar ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas atbildētāja saistības pret prasītāju, tai skaitā, tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar tarifiem obligātie maksājumi.

Saskaņā ar līguma 1.22.punktu tarifi ir spēkā esošs prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa. Par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētājs maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma tarifiem (0,167% par pārtēriņu dienā no neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītāja saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai. Ja atbildētājs līdz maksājuma datumam nav samaksājis ikmēneša maksājumu, viņam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu 0,25% dienā no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma tarifiem. Saskaņā ar Līguma noteikumiem, atbildētājam ikmēneša maksājumi jāveic līdz katra mēneša 1.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Atbildētāja ar Līgumu uzņemtās saistības nav pildījusi, jo nav veikusi maksājumus atbilstoši Līguma apmaksas noteikumiem.

Līguma 5.2.punktā norādīts, ka tiek uzskatīts, ka klients, lietojot karti, izmanto kredītu vai tā daļu katru reizi, kad banka saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pārsniegts klienta paša naudas līdzekļu atlikums kartes kontā, veikšanu. No minētās informācijas saņemšanas dienas tiek skaitīts izmantotās kredīta summas atmaksas termiņš un tiek aprēķināti procenti par atļautā kredīta izmantošanu. Atļautais kredīts tā neizmantotās vai izmantotās un atmaksātās summas apmērā ir pieejams visā Kartes lietošanas laikā. Minētais nozīmē, ka netiek noteikts konkrēts kredīta gala atmaksas termiņš, bet gan maksimālais kredīta atmaksas termiņš, kādā veicot ikmēneša maksājumus, atbildētāja varētu pilnībā norēķināties ar prasītāju – atmaksātu kredītu un procentus par kredīta izmantošanu.

Gadījumā, ja klients, ievērojot Kredītkartes līguma 5.2.punkta nosacījumus, veic ikmēneša maksājumus, bet pēc tam izmantotās un atmaksātās summas, kas ir pieejamas visā Kartes lietošanas laikā, izlieto (ko klients tiesīgs darīt katru mēnesi), kredīta atmaksas termiņš faktiski tiek pagarināts.

Sakarā ar līguma uzņemto saistību nepildīšanu, prasītāja 2016.gada 21.martā izbeidza līgumu vienpusējā kārtībā un slēdz atbildētājai kredītu atbilstoši līguma 5.8.punktam. Pēdējo maksājumu, parādsaistību daļējai izpildei, prasītāja saņēmusi 2016.gada 3.martā 7 *euro* apmērā.

Saskaņā ar līguma 12.1. un 12.5.punktu līgums tiek noslēgts uz nenoteiktu laiku un tas tiek uzskatīts par izbeigtu tikai pēc atbildētājas parāda pilnīgas dzēšanas.

Prasītāja 2016.gada 7.martā nosūtījusi atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu, aicinot atbildētāju līdz 2016.gada 20.martam labprātīgi izpildīt kavētās saistības. Pēc pirmstiesas brīdinājuma nosūtīšanas atbildētāja savas saistības saskaņā ar līgumu nav izpildījusi.

Tā kā atbildētāja izmantojusi piešķirto kredītu, savukārt maksājumus atbilstoši pielīgtajai kārtībai nav veikusi, prasītāja izmantojusi Kredītkartes līguma 5.8.punktā pielīgtās tiesības un aprēķinājusi procentus un līgumsodu līdz 2016.gada 21.martam.

Prasītāja savu interešu aizstāvībai vērsusies tiesā arī ar pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2016.gada 17.oktobra lēmumu lietā 3-12/1629 pieteikums atstāts bez izskatīšanas.

Savukārt, ņemot vērā, ka līdz brīdim, kad iespējamais spriedums par parāda piedziņu tiks izpildīts un prasītājas labā piedzītas tai pienākošās naudas summas, paies noteikts laiks, prasītāja uzskata, ka viņai ir tiesības atbilstoši Civillikuma 1759.pantam saņemt likumiskos procentus no faktiski

neatmaksātās aizdevuma summas, t.i., 6% gadā, par laiku no sprieduma pieņemšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Prasītāja lietu lūgusi izskatīt rakstveida procesā un norādījusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5.[1]punktu strīda risināšanā starp pusēm mediācija nav izmantota.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21]panta pirmās daļas noteikumiem 2017.gada 16.martā atbildētājai uz viņas deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese A/, Mālpils novadā (lietas 46.lapa), ierakstītā sūtījumā nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2017.gada 18.aprīlim (lietas 47.lapa).

2017.gada 25.aprīlī atbildētājai adresētais sūtījums atgriezts tiesai ar Latvijas Pasta darbinieka norādi – adresāts piegādes laikā nav sastopams, atstāts aicinājums, beidzies glabāšanas laiks (lietas 49.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un sprieduma pieejamības datumu 2017.gada 8.jūnijā pusēm paziņots 2017.gada 3.maijā, nosūtot paziņojumu vienkāršā pasta sūtījumā (lietas 51.lapa).

Saskaņā ar Dzīves vietas deklarēšanas likuma 1.pantu, dzīves vietas deklarēšanas mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu [..].

Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmā daļa noteic, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, [..], uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu. Savukārt 56.[1]panta otrā daļa noteic, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumpciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu vai paziņojot tiešsaistes sistēmā, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta noteikumiem uzskatāms, ka tiesa ir informējusi atbildētāju par civillietas ierosināšanas faktu un lietas izskatīšanas datumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22]panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas viņu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei. Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājas rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti, lietas izskatīšana tiesas sēdē nav lūgta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[21]panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmā daļa noteic, ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26]pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Pie minētajiem apstākļiem, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt rakstveida procesā, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā pusēm paziņots.

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa ņem vērā to, ka atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74. un 250.[23]pantā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību.

Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti, atzīstami par pierādītiem, jo atbildētāja tos nav apstrīdējusi, tomēr tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1401.pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 23.maijā atbildētāja adresējusi prasītājai pieteikumu VIVA norēķinu kartes saņemšanai (lietas 14.lapa) un 2008.gada 23.maijā starp pusēm noslēgts Līgums Nr.VK10035065 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, saskaņā ar kuru atbildētājai piešķirts atļautais kredīts Ls 700 (996,01 *euro*) ar ikmēneša procentu likmi, saskaņā ar spēkā esošajiem tarifiem 1,79% un ar kredīta atmaksas termiņu – 24 mēneši. Līgumā noteikts, ka ikmēneša maksājums ir Ls 36,14 (51,42 *euro*) un maksājuma datums katra mēneša 1.datums (lietas 11.lapa).

2008.gada 1.jūlijā starp pusēm noslēgts Papildnolīgums Nr.1 pie Līguma Nr.VK10035065 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, atļautā kredīta limita summa palielināta līdz Ls 950 (1351,73 *euro*), ar kredīta atmaksas termiņu – 24 mēneši, ikmēneša maksājumu - Ls 49,04 (69,78 *euro*) un maksājuma datumu katra mēneša 20.datums (lietas 13.lapa).

Parakstot Līgumus, atbildētāja ar savu parakstu apstiprinājusi, ka pirms Līgumu parakstīšanas ir iepazinusies ar Līgumiem un to noteikumiem, to

saturs viņai ir saprotams, noteikumiem piekrīt un apņemas tos izpildīt.

Tā kā puses parakstījušas līgumu bez rakstiskām ierunām, tad tiesa atzīst par pierādītu, ka starp pusēm notikusi vienošanās par līgumā norādīto saistību, tiesību un pienākumu uzņemšanos. Tiesa atzīst, ka līgums nav pretējs Civillikuma nosacījumiem. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka līgums būtu apstrīdēts, tādējādi tas ir saistošs līgumslēdzējām pusēm.

Tiesa uzskata, ka šajā darījumā ir pierādīta pušu griba – nodibināt aizdevuma līguma tiesiskās attiecības, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, tiesiskās attiecības nav apstrīdētas, līdz ar to tās ir saistošas pusēm.

Atbilstoši Līguma 1.12., 1.13., 1.14.punktam, kredīts ir aizdevums, kuru Banka piešķir klientam (atbildētājai) un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atļautais kredīts ir kredīts Bankas noteiktā limita ietvaros. Neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz Bankas noteikto limitu.

Saskaņā ar Līguma 3.1.punktu atbildētāja apņēmās ievērot Līgumu, Noteikumus un Tarifus, kā arī to grozījumus un papildinājumus, kā arī līdz maksājuma datumam maksāt Bankai ikmēneša maksājumus.

Savukārt, saskaņā ar Līguma 5.3.punktu, ar ikmēneša maksājumu veikšanu, tiek dzēstas atbildētājas saistības pret prasītāju, tai skaitā, tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par Atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar Tarifiem, klientam obligātie maksājumi. Klienta saistību dzēšana notiek Noteikumu 6.punktā norādītajā secībā.

Saskaņā ar Līguma 1.9.punktu norēķinu cikls ir laika periods, sākot ar nākamo dienu pēc tekošā mēneša maksājuma datuma, līdz nākamā mēneša maksājuma datumam (ieskaitot), par kuru klientam (atbildētājai) jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājums.

No prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem redzams, ka prasītāja uzņemtās saistības ir izpildījusi un izsniegusi atbildētājai Viva Maestro norēķinu karti ar atļauto kredītu 996,01 *euro* apmērā un 2008.gada 1.jūlijā to palielinot līdz 1351,73 *euro*, ko apliecina atbildētājas karšu konta izraksts Nr.3391877-2017/0209 (lietas 15. - 29.lapa).

Starp pusēm noslēgtā Līguma 1.15.punkts noteic, ka izdevumu limits ir summa, kuras ietvaros ir atļauts izmantot Kartes kontu visā Kartes lietošanas laikā un kurā ietverts klienta paša naudas līdzekļu atlikums Kartes kontā un atļautais kredīts, atskaitot izmantotā Kredīta daļu.

Tiesa secina, ka kredīta limita piešķiršana nozīmē to, ka atbildētājai netiek izsniegta aizdevuma summa, bet gan atbildētājas kontam tiek piešķirts noteikts kredīta limits – naudas līdzekļi, kurus atbildētāja var iztērēt papildus saviem personīgajiem naudas līdzekļiem, kas atrodas bankas kontā.

No lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, tiesa konstatē, ka atbildētāja, balstoties uz noslēgto līgumu, ir izmantojusi VIVA Maestro norēķinu karti ar piešķirto kredīta limitu, lai norēķinātos par pirkumiem tirdzniecības vietās, par sniegtajiem pakalpojumiem un izņemtu skaidru naudu bankomātos.

Tiesa norāda, ka atbildētāja, lietojot bankas piešķirto kredīta limitu un veicot maksājumus kredīta limita atmaksai, atzinusi sev par saistošiem darījuma noteikumus, tajā skaitā noteikumus, kas apliecina, ka naudas līdzekļi ir kredītlimits, kas piešķirts atbildētājas kontam, nevis pārskaitīts naudas aizdevums uz atbildētājas kontu.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja maksājumus atbilstoši Līguma noteikumiem nav veikusi, jo pēdējais maksājums 7 *euro* apmērā veikts 2016.gada 3.martā (lietas 28.lapa). No prasības pieteikuma un lietas materiālos esošajiem dokumentiem izriet, ka pēc 2016.gada 3.marta prasītāja atbildētājas maksājumus vairāk nav saņēmusi.

Līguma 5.8.punkts noteic, ka Banka ir tiesīga bez brīdinājuma samazināt atļautā kredīta apmēru vai slēgt kredītu, ja klients neizpilda savas saistības saskaņā ar noteikumiem.

Prasītāja 2016.gada 7.martā nosūtījusi atbildētājai pirmstiesas brīdinājumu Nr.46.2./4093, lūdzot atbildētāju līdz 2016.gada 20.martam labprātīgi veikt parāda samaksu. Prasītāja norādījusi, ka nav saņēmusi maksājumus, kurus atbildētājai bija jāveic līdz 2015.gada 20.maijam, 2015.gada 25.jūnijam, 2015.gada 20.jūlijam, 2015.gada 20.augustam, 2015.gada 21.septembrim, 2015.gada 20.oktobrim, 2015.gada 20.novembrim, 2015.gada 21.decembrim, 2016.gada 20.janvārim un 2016.gada 22.februārim. Prasītāja informējusi atbildētāju par viņas kopējo parādu pret prasītāju un brīdinājusi par sekām, kādas iestāsies, ja līgumsaistības netiks izpildītas (lietas 40.lapa).

Kā izriet no prasības pieteikuma, atbildētāja brīdinājumu atstājusi bez ievērības.

2016.gada 1.septembrī prasītāja vērsusies tiesā ar pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā kā saistības pamatojumu norādot 2008.gada 23.maija Līgumu Nr.VK10035065 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, ar saistības izpildes termiņu 2016.gada 21.marts un kopējo summu 1808,39 *euro*. Ar Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2016.gada 17.oktobra lēmumu lietā 3-12/1629 tiesvedība lietā izbeigta saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.^{6}panta otro daļu, jo brīdinājuma izsniegšana parādniekam nav iespējama (lietas 39.lapa).

Līguma 5.2.punkts noteic, ka tiek uzskatīts, ka Klients, lietojot Karti, izmanto Kredītu vai tā daļu katru reizi, kad Banka saņem informāciju par Darījuma, kura rezultātā pārsniegts Klienta paša naudas līdzekļu atlikums Kartes kontā, veikšanu. No minētās informācijas saņemšanas dienas tiek skaitīts izmantotās Kredīta summas atmaksas termiņš un tiek aprēķināti procenti par atļautā kredīta izmantošanu. Atļautais kredīts tā neizmantotās vai izmantotās un atmaksātās summas apmērā ir pieejams visā Kartes lietošanas laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbilstoši Civillikuma 1425.pantam, katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu [..].

Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..].

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti [..].

Atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka savas saistības viņa būtu izpildījusi un izmantotos naudas līdzekļus atmaksājusi.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādītos apstākļus, ka atbildētājai pastāv nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju atļautā kredīta 1351,73 *euro* un neatļautā kredīta 80,10 *euro*, kopā 1431,83 *euro* apmērā, kas piedzenams no atbildētājas par labu prasītājai.

Prasītāja lūgusi piedzīt līgumiskos procentus par atļautā kredīta izmantošanu par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam 190,60 *euro* apmērā.

Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti, vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu (Civillikuma 1946.pants).

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties.

Civillikuma 1765. panta pirmā daļa noteic, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā.

Tiesa konstatē, ka noslēdzot Līgumu, puses noteikušas ikmēneša procentu likmi 1,79% un to, ka procenti tiek maksāti saskaņā ar tarifiem, kas ir

spēkā esošs prasītāja pakalpojuma cenrādis. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir Līguma un Noteikumu neatņemamas sastāvdaļas (Līguma 1.22.punkts).

Atbildētāja procentus par atļautā kredīta izmantošanu aprēķinājusi pēc formulas – (1351,73 *euro* x 21,48% gadā) / 360 x 245 dienas (no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam) = 197,60 *euro* – 7 *euro* (2016.gada 3.marta atbildētājas maksājums) = 190,60 *euro*.

Ņemot vērā, ka lietā ir pierādīts apstāklis, ka atbildētāja nav veikusi piešķirtā un izlietotā kredīta atmaksu, kā arī to, ka atbildētāja Līguma nosacījumiem par procentu apmēru ir piekritusi, tiesa atzīst par pierādītu atbildētājas pienākumu maksāt līgumiskos procentus 190,60 *euro* apmērā par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam.

Prasītāja lūdz piedzīt līgumsodu 143,18 *euro*, kas sastāv no līgumsoda par neatļautā kredīta izmantošanu 8,01 *euro* + līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 135,17 *euro* un aprēķināts 10% apmērā no pamatparāda summas (1431,83 *euro*) par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam.

Saskaņā ar Civillikuma 3.panta noteikumiem katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Sakarā ar likuma „Par atjaunotās Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma saitību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošansa kārtību" 21.pantu līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013.gada 31.decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014.gada 1.janvāra un līdz 2014.gada 31.decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015.gada 1.janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722.pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību.

Līgums noslēgts 2008.gada 23.maijā, tā izpilde bija jāuzsāk ar 2008.gada 1.jūniju, līdz ar ko, vērtējot prasījumu par līgumsoda piedziņu, tiesa saskaņā ar Civillikuma 3.pantu piemēro līgumsodu reglamentējošās Civillikuma normas, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim.

Saskaņā ar līguma 5.11.punktu, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, klientam (atbildētājai) jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas 0,25% dienā, saskaņā ar Tarifiem. Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājai samaksa bija jāveic līdz katra mēneša 1.datumam (noslēdzot papildnolīgumu, maksājuma datums mainīts uz 20.datumu), nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Tiesa jau iepriekš atzina, ka atbildētāja ir kavējusi ar līgumu uzņemtās saistības un tādējādi atbildētājai Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā uz līguma noslēgšanas brīdi) līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņēmusies ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Civillikuma 1717.pants darījuma slēgšanas brīdī (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim) paredzēja, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam un tā apmēru nosaka līdzēji un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720.panta 1. un 2.punkts noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts vai līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līgumsodam pēc tā būtības ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, tā uzdevums ir ietekmēt parādnieka saistību izpildi, nevis nodrošināt kreditoram labumu papildus parādnieka pamatsaistībai. Tā piedziņa nav kreditora pienākums, bet tiesības, un šīs tiesības ir izlietojamas pēc labas ticības, kā to nosaka Civillikuma 1.pants. Minētajā tiesību normā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Vērtējot līgumsoda proporcionalitāti, jāvadās no samērīguma kritērija, kas izriet no labas ticības principa, ievērojot, ka „pie samērīguma noteikšanas jāņem vērā visas kreditora intereses un parādnieka spējas" (*Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.-2400.p.). Rīga: Mans Īpašums, 2000, 225.lp.).*

Tā kā atbildētāja noteiktajā termiņā parādu nav samaksājusi, ir iestājies parādnieka nokavējums Civillikuma 1651.panta un 1652.panta 3.punkta izpratnē, un prasītājai ir tiesības pieprasīt arī līgumsoda samaksu.

Tiesa neapšauba prasītājas tiesības saņemt līgumsodu, jo puses to ir pielīgušas, kā arī atbildētāja ir pieļāvusi maksājumu nokavējumu un tā kā prasītāja ir lūgusi piedzīt līgumsodu 10% apmērā no pamatparāda summas (1431,83 *euro*), tiesa uzskata, ka līgumsoda apmērs 143,18 *euro* ir taisnīgs un samērīgs, tādēļ apmierināms pilnībā.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka ir tiesisks pamats apmierināt prasību pilnībā un piedzīt no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 1431,83 *euro*, ko veido atļautais kredīts 1351,73 *euro* un neatļautais kredīts 80,10 *euro*, līgumiskos procentus 190,60 *euro* apmērā par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam un līgumsodu par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam 143,18 *euro* apmērā, kopā 1765,61 *euro*.

Prasības pieteikumā ietverts lūgums atzīt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus no simta gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1760.pantu un 1765.panta pirmo un ceturto daļu un izveidojušos tiesu praksi (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņas 2014.gada 4.novembra spriedumā lietā Nr.SKC-2742-14 (C17162112) un 2016.gada 29.janvāra lēmumā lietā Nr.SKC- 1331/2016 (C28283311)*) prasītājam ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Civillikuma 1759.panta 1. punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētāja savas uzņemtās saistības pienācīgi nav pildījusi, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu atzīt tiesības, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus no neatmaksātā galvenā parāda 1431,83 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 33.pants noteic, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 39.panta pirmā daļas 5.punkts noteic, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir, tai skaitā, ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja, ceļot prasību tiesa, samaksājusi valsts nodevu 264,84 *euro* (lietas 9.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro* (lietas 10.lapa).

Tiesa atzīst, ka, ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 264,84 *euro* atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 3,30 *euro*, kopā 268,14 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam atbildētājai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 41.panta pirmo daļu, 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25] un 250.[27]pantu , tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA”, Reģ.Nr.40003072918,

-galveno parādu 1431,83 *euro* (viens tūkstotis četri simti trīsdesmit viens *euro* un 83 centi),

-līgumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam 190,60 *euro* (viens simts deviņdesmit *euro* un 60 centi),

-līgumsodu par laika periodu no 2015.gada 21.jūlija līdz 2016.gada 21.martam 143,18 *euro* (viens simts četrdesmit trīs *euro* un 18 centi) un

-tiesas izdevumus - samaksāto valsts nodevu 264,84 *euro* (divi simti sešdesmit četri *euro* un 84 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro* (trīs *euro* un 30 centi), pavisam kopā 2033,75 (divi tūkstoši trīsdesmit trīs *euro* un 75 centi).

Parādsaistību summu ieskaitīt AS „NORVIK BANKA”, Reģ. Nr.40003072918 kontā Nr. LV03LATB0000VIVAKARTE, SWIFT kods LATB LV22, saistības pēc līguma Nr.VK10035065.

Noteikt AS „NORVIK BANKA”, Reģ.Nr.40003072918, sākot ar sprieduma stāšanos spēkā līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no neatmaksātā galvenā parāda 1431,83 *euro* (viens tūkstotis četri simti trīsdesmit viens *euro* un 83 centi), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, 2017.gada 8.jūnija, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A.Ilstere